

DE RECENSIE VAN DE LEEK
door Reinier Katgert

Auteur: Guus Kuijer

Titel: *de Bijbel voor ongelovigen deel 3*

Ondertitel: Saul, David, Samuel en Ruth.

Uitg: Atheneum- Polak en van Gennip.

Dit voorjaar is deel 3 uitgekomen van "de Bijbel voor ongelovigen"

Dit keer vertelt hij het verhaal van Saul en David, voorafgegaan door het verhaal van Ruth en gelardeerd met stukjes Samuel, gebaseerd op het bijbelboek Ruth , het boek 1 Samuel en het begin van 2 Samuel.

Ook deze keer heeft hij een verteller gefantaseerd, die het hele verhaal van veraf of van dichtbij heeft meegemaakt en die het hele verhaal vertelt.. Dit keer is het een Filistijn, die tussen twee culturen en twee "stadstaten" pendelt. Hij is getrouwd met een Filistijnse vrouw die uit een geslacht van "reuzen" komt en die een nicht is van de "reus" Goliath. Hij komt al jong in aanraking met de Ark van het Verbond, die dan in handen is van de Filistijnen. Deze man interesseert zich buitengewoon voor de Ark, omdat hij hem verantwoordelijk denkt te zijn voor de rampspoed die over de Filistijnen komt in de vorm van vreselijk aambeien. Deze verteller weet eigenlijk niet wat hij er van moet denken, is dit een God aan het werk, of is het het "Toeval" dat zo'n plaag ontstaat? Hij gaat zich meer en meer voor de Ark en voor de Hebreëen interesseren en wordt een soort boodschapper die met pendeldiplomatie de relaties tussen de Filistijnen en de Hebreëen, met name Saul moet proberen te reguleren.

Hij staat tussen beide volken in en bekijkt de gebeurtenissen en vertelt de verhalen door zoals hij die hoort van direct betrokkenen.

Het beeld dat hij daarbij schetst van bijv. Samuel in zijn latere jaren is tamelijk ontzuiverend.

Maar vooral het beeld dat hij schetst van koning Saul, die een groot deel van zijn tijd miskend en met een enorm minderwaardigheidscomplex zit te somberen in de donkerste kamers van zijn verblijf, is heel indringend. Hij maakt volstrekt aannemelijk dat Saul op sommige moment de koppeling niet kan leggen tussen de harp speler die hem opvrolijkt en de legeraanvoerder die meer succes heeft dan hij zelf

Ook zijn schetsen van David, als harp speler en als geslepen "roverhoofdman", die zelfs een hele tijd onder bescherming van een Filistijnse koning leeft met zijn bende, is raak.

De vriendschap/liefde tussen David en Jonathan komt uitgebreid en gevoelvol aan de orde.

De vertelling eindigt met het verhaal dat uiteindelijk toch de Ark door David naar Jeruzalem wordt gebracht, waarbij David voor de ark uit danst slechts gekleed in een priesterhemd.

(Dit dansen voor de Ark wordt in de stad Lalibela/Timkat in Ethiopië, de stad met de in de rotsen uitgehouwen kerken, nog elk jaar nagedaan in een processie)

Kuijer vindt m.i. steeds meer zijn draai, ook in zijn taalgebruik. Hij wordt een ietsje grover in zijn taal, hier en daar gebruikt hij hedendaagse vloeken en andere scheldwoorden en dat is soms wel even wennen.

En ook in de beschrijving van de liefde van de verteller voor zijn reusachtige vrouw neemt hij iets minder blad voor de mond dan in de voorgaande delen. En ook dat is soms even wennen als je de in dit opzicht toch nogal kuis taal van de oude boeken in je hoofd hebt (behalve het Hooglied dan natuurlijk).

Ik vond het toch weer heerlijk om te lezen, je krijgt wéér een andere kijk op die verhalen en dat vind ik elke keer weer een verrijking. Ik heb niet het hele verhaal in de Bijbel nagelezen, maar volgens de recensent van NRC/Next blijft geen enkel bijbels detail onopgemerkt!

Ik ben benieuwd tot hoever zijn volgende boek gaat.